

Сърце ми е примръкло.
 Земли блага и добрини
 На пзлю заповѣдахъ;
 Познахъ жнкотъ, честиты дни
 Азъ любихъ и са радвахъ.
 Надеждо, о надеждо, ты
 Прѣкрасно мое цвѣтіе,
 Къдѣ съ твой-тѣ дружести?
 Шо рано тѣй уляте! —
 Не ще да съмне веселъ день
 Отъ тѣхъ на тѣй за мене;
 Свѣтъ-тъ ми черъ и потъменихъ
 И тѣжно ми живѣніе.
 Прсавкайте, духъ вы, очн
 Рѣкжъ гъзы горчивы;
 Смили са съ мене та плачи,
 Природо жалостива!
 Не ще възкръснѣ моатъ друзъ,
 Гробъ тѣменъ го покрива;
 Но ще го любжъ вѣрно азъ
 Доклѣ че бѣдъ жнко.